

Dijous XXXIII durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 19,41-44): En aquell temps, quan Jesús arribà prop de Jerusalem i veié la ciutat, arrencà a plorar per ella i digué: «Tant de bo que en el dia d'avui també tu haguessis reconegut allò que et donaria la pau! Però ara els teus ulls són incapaços de veure-ho! Vindran dies que els teus enemics construïran t'encerclaran (...) i no hi deixaran pedra sobre pedra, perquè no has sabut reconèixer el moment en què Déu et visitava».

Anunci de la caiguda de Jerusalem

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui Jesucrist, tot plorant per Jerusalem, anuncia el seu final dramàtic, que arribaria l'any 70. Amb l'expulsió del procurador Gesio Floro i la defensa eficaç enfront al contraatac romà, l'any 66 començà la guerra jueva. No fou, però, solament una guerra dels jueus contra els romans, sinó periòdicament també una guerra en bona part civil entre corrents jueus rivals. Això fou el primer que provocà en la batalla per Jerusalem tanta atrocitat.

Les paraules de Jesús manifesten abans de res el seu amor profund per Jerusalem, la seva lluita apassionada per assolir el "sí" de la Ciutat Santa al missatge que Ell ha de transmetre. Però el nucli de les seves paraules no apunta a les accions exteriors de la guerra i la destrucció, sinó al final en el sentit històric-salvífic del Temple, que esdevé la casa que "queda buida": deixa de ser el lloc de la presència de Déu.

—Jesús, nou Temple de Déu, us demano perdó per les vegades que no he sabut acollir-vos.